

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1939

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 424

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- A. N. 1926. Περὶ θήρας (ἀναδημοσίευσις). ... 1
A. N. 1986. Περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τῆς Πολιτικῆς καὶ Οἰκονομικῆς Ἐπιστρατεύσεως τῆς Χώρας (ἀναδημοσίευσις)... 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1926. 1939

* Περὶ θήρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Κυνηγετικὰ ζῶα.

* Ἀρθρον 1.

1) Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται ἐν τῇ Χώρᾳ μόνον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὡς θηράματα δὲ νοοῦνται τὰ ἄγρια ζῶα καὶ πτηνὰ, πλὴν :

α) τῶν μικροτέρων κατὰ μέγεθος τῆς σιταρίθρας μὴ περιλαμβανομένων.

β) Τοῦ κόκκου, πελαργοῦ, κούκου, γυπὸς (ὄρνέου), ὄλων τῶν εἰδῶν τοῦ δρυκολάπτου (τσικλητήρας), ἔσποπος (τσαλαπετεινοῦ) κίρκου (κιρκινεζιοῦ), ἀκριδοθήρας (ἀγριοπουλίου), μελισσοργοῦ, σίτης (τσοπανάκου, σφυριχτή), αἰγοθήλη (γιδοβίζι-πλάνου), τοῦ μικροῦ μελανοκεφάλου γλάρου, ὄλων τῶν εἰδῶν τῶν χελιδόνων καὶ ὄλων τῶν εἰδῶν τῶν νυκτοβίων, πλὴν τοῦ βύα (μούφου), χαλκοκουρούνας, δεκοχτούρας καὶ ψαυρινοῦ (γακαρζέλι).

2. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ περιλάβῃ καὶ ἄλλα θηράματα εἰς τὰ ὡς ἄνω ἐξαιρούμενα τοιαῦτα, ἔτι δὲ νὰ ἐξαίρῃ αὐτῶν ὡς πρὸς ὠρισμένας περιφερείας τὰ πτηνὰ ψαρόνι, μελισσοργὸν καὶ σπουργίτην.

3. Ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορίζει ἐκάστοτε τὰ ἐκ τῶν θηραμάτων χαρακτηριζόμενα ὡς ἐπιβλαβή.

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς δημοσιευθεὶς ἐσφαλμένως εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 354 (τεύχος Α') τῆς 1 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Μέσα ἀκτήσεως.

* Ἀρθρον 2.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται νὰ ἀσκῇται μόνον διὰ συνήθους κυνηγετικοῦ πυροβόλου ὅπλου καὶ κυνηγετικοῦ μαχαίριου μετὰ ἢ ἄνευ κυνός.

2. Εἰς τοὺς μονίμους κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν Ἰουβείου, Οἰτύλου καὶ Κυθήρων, ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἡ χρησιμοποιοῦσι φορητῆς ἀπόχης πρὸς σύλληψιν ὀρυγῶν ἀπὸ 25 Αὐγούστου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

Ἡ ἐξαγωγή ζώων ὀρυγῶν ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐπαρχιῶν ἀπαγορεύεται.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ κατοχή, ἡ τοποθέτησις καὶ ἡ χρῆσις παγίδων, δηλητηρίων, δικτύων, βρόχων, ἐλαστικῆς σφενδόνης, ἱξοῦ, καθρεπτῶν καὶ παντὸς εἶδους ἐλκυστικῶν φώτων ἢ ὀργάνων ἢ ἄλλων ἀναλόγων μέσων σκοπὸν ἔχόντων τὴν θήραν ἢ σύλληψιν ἢ θανάτωσιν ἐν γένει ἀγρίων ζώων καὶ πτηνῶν, ὡς καὶ ἡ ἐμπορία, κατασκευὴ καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή τῶν ὀργάνων καὶ ὕλων τούτων.

4. Χρῆσις δηλητηρίων καὶ παγίδων ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃται μόνον ὑπὸ τῆς δασικῆς υπηρεσίας τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξοντώσεως ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.

* Ἀπηγορευμένοι χώροι.

* Ἀρθρον 3.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐντὸς πόλεων, κωμοπολεων, χωριῶν ἢ συνοικισμῶν ἐν γένει καὶ εἰς ἀκτίνα 250 μ. ἀπὸ τοῦ ἔκρου τῶν τελευταίων οἰκιῶν αὐτῶν, ἢ εἰς ἀκτίνα 100 μ. ἀπὸ μεμονωμένων οἰκιῶν. Κατὰ παρεκκλίσειν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διατάρχου, ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξόντωσιν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου νομέως ἢ μισθωτοῦ α) ἐντὸς ἀμπελώνων ἀπὸ τῆς 25 Αὐγούστου μέχρι τῆς λήξεως τοῦ τρυγητοῦ, β) ἐντὸς συγκαμίστων μπουστανίων καὶ καπνοφυτειῶν, γ) ἐντὸς λαμπύρων ἀθερίστων, δ) ἐντὸς καλλιεργημένων ἀγρῶν καὶ γενικῶς καλλιεργημένης ὁπωσδήποτε ἐκτάσεως, ε) ἐπὶ τῶν ἐντὸς αὐτῆς ἐξάσκησης τῆς θήρας βλάπτει τὴν καλλιέργειαν.

Ἐφ' ὅσον ὅμως αἱ ἐκτάσεις αὗται δὲν εἶναι περιπερραγμέναι διὰ συνεχῆς φράκτου, ἐπιτρέπεται ἡ δι' αὐτῶν διέλευσις τῶν κυνηγῶν, ὑποχρεομένων νὰ βαίνωσι μετὰ προσοχῆς καὶ ν' ἀκολουθῶσι τὰς ἐν τῷ κτήματι διόδους πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ζημίας εἰς τὴν καλλιέργειαν. Ταυτοχρόνως ὑποχρεοῦνται οἱ κυνηγοὶ κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν αὐτῶν, νὰ ἔχωσι δεδεμένους τοὺς κυνηγετικούς τῶν κύνεας.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐντὸς τοῦ περὶ τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν.

Ειδικὰ διατάξεις ἀπαγορεύσεως καὶ ἀσκήσεως τῆς θήρας.

Ἄρθρον 4.

1. Πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν θηραμάτων ἢ ἐξέσεσιν ὑπ' αὐτῶν τόπων καταφυγίου ἢ δημιουργίας πάρχων φυσικῆς ἐκτροφῆς αὐτῶν καὶ ἐν γένει χάριν κοινῆς ὠφελείας, ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν θήραν ἐντελῶς ἢ ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον ὀρισμένων ἢ ὅλων ἐν γένει τῶν θηραμάτων εἴτε καθ' ἅπαν τὸ Κράτος εἴτε καὶ εἰς περιωρισμένους ἐκτάσεις.

2. Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς περιπεφραγμένων κτημάτων ἢ νησιδίων ἀσχέτως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν ἢ ἀποκλειστικῇ ἐνάσκησιν κυνηγίου μόνον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. ἀπαγορευομένου τοῦ κυνηγίου ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτητοῦ νομῶς ἢ μισθοῦ.

3. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν ἰσπίσης.

α) Εἰς τὰ πανεπιστημιακὰ θάλασσας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

β) Εἰς ἀπεριφράκτους ἰδιοκτησίας ἐκτάσεως οὐχὶ μικροτέρας τῶν 300 ἑκταρίων, ὅταν εἰς αὐτάς ὁ ἰδιοκτήτης, νομεὺς ἢ μιστωτὴς ἐκτελέσῃ φυσικὰ ἢ τεχνητὰ ἐκτροφεῖα φασιανῶν ἢ δορκάδων ἢ ἐλάφων ἢ αἰγῶν, ἰδίαις τοῦ δαπάναις καὶ ὑπὸ τὴν φύλαξιν φυλάκων ἀμειβομένων ὑπ' αὐτοῦ.

Ἐν περιπτώσει μὴ εὐδοκίμησεως τῆς ὥς ἄνω ἐγκαταστάσεως αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἀπονοῦσι.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὸ φθινόπωρον θήρα τῶν ἀποδημιῶν πτηνῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἅπαντα τοῦ Κράτος, μάλιστα δὲ εἰς τὰς περιοχὰς ἐκείνας αἱ ὁποῖαι συγχάνουσιν ἀνεγνωρισμέναι ὡς περὶ τὰς ἐκτελέσεως ἢ ἀναπαύσεως αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν περὶ τῶν Οὐδῆς δύναται νὰ ἀξιώσῃ δικαίωμα ἀπαγορεύσεως τῆς θήρας λόγῳ ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἀνέκαθεν ἀνεγνωρισμένων ὡς σταθμῶν ἀθρόας συγκεντρώσεως ἢ ἀναπαύσεως τῶν ἀποδημιῶν κυνηγετικῶν πτηνῶν, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ καλλιέργειαν ἐδάφους ἀποκλειστικῶς τὴν ὑπὸ ξένων ἐνάσκησιν τῆς θήρας ἐντὸς αὐτῶν, ἢ περὶ δεινδροκομικῶς καλλιεργουμένης ἐκτάσεως συνεχοῦς μετὰ κατοικίας, ὅποτε κατ' ἀμφοτέρους τὰς περιπτώσεις αὐτάς ἡ ἰδιοκτησία δέον νὰ εἶναι περιπεφραγμένη διὰ συνεχοῦς φράκτου.

Κυνηγετικαὶ περιοχαί.

Ἄρθρον 5.

1. Ὡς κυνηγετικαὶ συνεχεῖς περιοχαὶ χαρακτηρίζονται α) ἀποστάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκτάσεις ἀνεξαρτήτως ἰδιοκτησίας οὐχὶ μικρότερας τῶν τριακσίων ἑκταρίων, ὅπου ἡ θήρα ὀρισμένους εἶδους ἢ ὀρισμένον ἀριθμὸν θηραμάτων ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, εἴτε κατὰ πιν εἰδικῶν ἀδειῶν, εἴτε κατόπιν ἐνοικιάσεως.

2. Αἱ κυνηγετικαὶ περιοχαὶ δὲν δύναται νὰ περιέχουν λίμνας ἢ ἀνεγνωρισμένους σταθμοὺς διαβάσεως κατὰ τὸ φθινόπωρον ὁρτύγων ἢ τρυγόνων.

3. Βασιλικά Διατάγματα ἐκδιδόμενα προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ καθορίζωσι τὸν τρόπον τῆς ἀσκήσεως τῆς θήρας καὶ τὸ εἶδος οὐτῆς ἐντὸς τῶν κυνηγετικῶν περιοχῶν βάσει κυνηγετικῶν πινάκων ἢ ἐκθέσεως μετ' ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. τὸ τῶν εἰδικῶν ἀδειῶν καὶ τῆς δ: αὐτὰς πληρωμῆς καὶ γενικῶς τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Χρόνος θήρας.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ἐτήσια κυνηγετικὴ περίοδος καθ' ἣν ἡ θήρα ἐπιτρέπεται γενικῶς ἀρχεῖται τὴν 25 Αὐγούστου καὶ λήγει τὴν 10

Μαρτίου ἐπιτρέπεται δὲ αὕτη μόνον κατὰ τὴν ἡμέραν ἣτοι ἡμέτερον ὥσον πρὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μετὰ τῆς ἡμετέρας ὥρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

2. Ἡ θήρα τοῦ λαγωῦ καὶ τῆς ὀρεινῆς πέρδικος λήγει τὴν 10 Ἰανουαρίου. τῆς δὲ πεδινῆς πέρδικος ἐπιτρέπεται ἀπὸ 1ης Οκτωβρίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου.

3. Ἀπαγορεύεται μέχρις 25 Αὐγούστου 1944 ἡ θήρα ἐλάφων, δορκάδων, αἰγῶν καὶ φασιανῶν.

4. Ἀπὸ 11 Μαρτίου μέχρις 25 Αὐγούστου ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἄνευ χρησιμοποίησεως κυνῶν ἐξόντωσιν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν φωλεῶν τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν ἀρμοδίου βασικῶ ὁργάνου.

Γενικαὶ ἀπαγορεύσεις.

Ἄρθρον 7.

1. Ἀπαγορεύεται α) ἡ θήρα τῶν ὠφελίμων πτηνῶν. β) ἡ καταστροφὴ καὶ ἡ σύλησις τῶν φωλεῶν τῶν ὠν καὶ τῶν νεοσσῶν, γ) τὸ κατέρι εἰς τὰς πηγὰς. δ) ἡ θήρα καθ' ὁμάδας με περισσότερους τῶν 10 κυνηγῶν. ε) ἡ ὑπὸ ἰδιωτῶν σύληψις καὶ διατήρησις ἐν αἰχμαλωσίᾳ κυνηγετικῶν ζώων καὶ ποντῶς εἶδους πτηνῶν πλην τῶν ἐξωτικῶν, στ) ἡ χρησιμοποίησις ἄνευ ὅπλου κυνῶν διὰ θήραν, ζ) ἡ κυκλοφορία ἀνεπιτηρήτων κυνῶν ἐν τῇ ὑπαίθρῳ, οἵτινες τότε φονεύονται, η) ἡ μεταφορὰ ὡς καὶ ἡ κατοχὴ κυνηγετικῶν ὅπλων εἰς ὑπαίθρους τόπους παραθερισμοῦ ἐκτὸς τοῦ χρόνου τῆς κυνηγετικῆς περιόδου, θ) ἡ μετὰ κυνηγετικοῦ ὅπλου ἡ κυνὸς διάβασις δι' ἀπαγορευμένων εἰς τὴν θήραν ἐκτάσεων, ι) ἡ θήρα τοῦ λαγωῦ ὅταν τὸ ἔθνος εἶναι κεκλυμένος ὑπὸ χιόνος.

2. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν ἀγοραπωλησίαν οἰκιδήματα ἐνδημικῶ θηράματος κατὰ περιφέρειας ἢ καθ' ὅσον τὴν Ἐπικράτειαν.

Ἀδειαι θήρας.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸν κάτοχον ἀδείας κυνηγίου. ἐκδιδόμενης ἐκ διπλοτύπων βιβλίων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας βασικῆς ἀρχῆς καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν Χωροφυλακῆς.

2. Ἡ ἀδεία κυνηγίου εἶναι προσωπικὴ καὶ ἀμεταβίβαστος. διαρκεῖται δὲ εἰς τοπικὴν, ἰσχύουσαν ὡς πρὸς τὴν κυνηγετικὴν περιφέρειαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐξεδόθη καὶ εἰς γενικὴν ἰσχύουσαν ὡς πρὸς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν. Τὰ τοῦ τύπου καὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀδειῶν κυνηγίου κανονίζονται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Ἡ Ἐπικράτεια διαιρεῖται εἰς τὰς ἐξῆς ὅκτω κυνηγετικὰς περιφέρειας: 1) Κρήτης, 2) Πελοποννήσου μετὰ τῶν νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν, Πόρου, Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας, 3) Στερεᾶς Ἑλλάδος ἐπίσης μετὰ τῶν νήσων Ἰθάκης, Κελάμου, Ὑδρας, Σπετσῶν, Πόρου, Λευκάδος, Εὐβοίας, Σκύρου, Αἰγίνης, Σαλαμίνας καὶ Κυκλάδων, 4) Νήσων Ἀρχιπελάγους, 5) Ἠπείρου μετὰ τῶν νήσων Κερκύρας καὶ Παξῶν, 6) Θεσσαλίας μετὰ τῶν νήσων Σποράδων, 7) Μακεδονίας, 8) Θράκης μετὰ τῶν νήσων Θάσου καὶ Σαμοθράκης.

4. Πρὸς ἐκδοσιν ἀδειῶν κυνηγίου ἀπαιτεῖται ὑποβολὴ α) αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου. ἀναγραφούσης τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ, ὄνομα πατρὸς, τὴν μόνιμον κατοικίαν του (πόλιν, χωρίον, συνοικισμόν, ὁδὸν καὶ ἀριθμόν), τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ καὶ ὑπεύθυνον δηλώσιν ὅτι δὲν συντρέχουσιν οἱ ἐμποδίζοντες τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας λόγοι, β) εὐκρινούς φωτογραφίας, γ) βεβαιώσεως ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου τοῦ συνεργαζομένου ἀρμοδίου κυνηγετικοῦ σωματοῦ, ὅτι ὡς πρὸς τὸν αἰτούντα δὲν συντρέ-

χουν οι έμποδιζοντες την χορήγησιν της άδειας λόγοι και ότι ούτος είναι πολίτης Έλλην και μέλος του σωματείου ή άντ αυτής πιστοποιητικόν του άρμοδίου γραμματέως του οικείου ποινικού μητρώου. β) γραμματίου ή διπλοτύπου εισπράξεως ύπέρ του Δημσίου δραχμών έκαστον προκειμένου περί έκδόσεως τοπικής άδειας κυνηγίου, δικασίων πεντήκοντα δέ προκειμένου περί γενικής, κατ' άμφοτέρως τας περιπτώσεις άνευ του προσθέτου (40 ο) ή άλλης τινός επιδαρύνσεως, ε) γραμματίου ή διπλοτύπου εισπράξεως δραχμών έκαστον ύπέρ του κεντρικού ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας και δασών.

5. Προς χορήγησιν άδειας κυνηγίου τοπικής ή γενικής εις υπηκόους ξένων κρατών απαιτείται ή υποβολή α) έγγραφου συγκαταθέσεως της οικείας άρχής άτυνομίας ή γωρτυλάρχης, β) γραμματίου ή διπλοτύπου εισπράξεως δραχμών δικασίων πεντήκοντα ύπέρ του Δημσίου, και γ) γραμματίου ή διπλοτύπου εισπράξεως δραχμών έπτακοσίων πεντήκοντα ύπέρ του κεντρικού ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας και δασών.

6. Προς έκδοσιν άδειών κυνηγίου διά τας περιοχάς της παραμεθορίου απαιτείται προσέτι θεώρησις άνευ γωρτυλάρχης της σχετικής αίτήσεως και ύπέρ των στρατιωτικών ζογών προκαλύψεως.

Άπαγορεύσεις χορηγήσεως άδειών θήρας.

Άρθρον 9.

1. Άδεια κυνηγίου δέν χορηγείται: Είς τους εις οίανδήποτε ποινήν καταδικασθέντας επί κλοκουρήματι ή πλυνελλήματι εκ των ποδλεπομένων ύπό των άρθρων 21, 22, 23 και 24 ποινικού νόμου, ως και εις τους εις οίανδήποτε ποινήν καταδικασθέντας επί ληστεία, έμπορησιώ, φθορά ξένος ιδιοκτησίας, εις βαθμόν τουλάχιστον πλυνελλήματος, ζωοκλοπή, ζωοκλοπία, άνθρωποκτονία εξ άσελγείας, άνυποταξία, λιποταξία, κατασκοπία, παρανόμιω όπλοφορία, όπλοχρησία, πλαστογραφία, και εις επί παραβάσει των διατάξεων των περί θήρας και δασών νόμων.

Μετά πάροδον 5 έτών από της τελέσεως της πράξεως δύναται να χορηγηθή εις τους καταδικασθέντας άδεια κυνηγίου μετά γνωμοδότησιν της οικείας δασικής άρχής, έφ' όσον δέν υπέπεσαν εν τώ μεταξύ εις οίανδήποτε ποινικήν παράβασιν. Είς τους μη συμπληρώσαντας το 18 έτος της ηλικίας των, εις τους κωφούς, τους άλάλους, τους μανιακούς, τους παράφρονες, τους έπιληπτικούς, τους ύπό άτυνομικήν επιτήρησιν διατελούντας.

2. Οί καταδικασθέντες δι' οίανδήποτε παράβασιν του παρόντος νόμου τελεσθεύσαν κατά την θειογήν περίοδον δέν ζύνανται να τύχωνσιν άδειας κυνηγίου κατά την επομένην κυνηγετικήν περίοδον.

3. Ο Υπουργός Γεωργίας τη προτάσει του Υπουργού Στρατιωτικών ή Ναυτικών ή Άεροπορίας δύναται ν' άπαγορεύση την χορήγησιν άδειών κυνηγίου εις τους κατοίκους ώρισμένων περιοχών έφ' όσον λόγοι άσφαλείας επιβάλλουν τούτο.

4. Προτάσει του Υφυπουργού Δημσίας Άσφαλείας δύναται ν' άπαγορευθή ή χορήγησις άδειών κυνηγίου εις άτοιμα γαρκητριζόμενα ως επικίνδυνα εις την δημόσιαν άσφάλειαν ή να κατάσχωνται αι εις ταύτα τυχόν γορηγθεΐσαι ταχυτά άνευ έπιστροφής των καταβληθέντων προς έκδοσιν αυτών χρηματικών ποσών.

Μέτρα προστασίας.

Άρθρον 10.

1. Ιδιοκτηται, νομείς ή ένοικιασται οικιών, κήπων ή άγρών, υποχρεούνται να καταστρέφωσι τας ύπό των πτηνών καλίδες (κάρια) και μακρούρους χίσσα (καρχαρία) κατασκευαζόμενας φωλεάς εις τας οικίας ή παραρτήματα αυτών ή εις δένδρα φυόμενα εντός των κήπων ή άγρών των.

2. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται να διατάξη και επ' άμοιβή την δι' οίονδήποτε μέσου καταστροφήν ώρισμένων θηραμάτων και των φωλεών αυτών επιζήμιων εις την γεωργικήν, κτηνοτροφικήν, δασικήν και κυνηγετικήν έθνικήν οικονομίαν, μάλιστα δέ εκ των πτηνών των άπαριθμουμένων εις την συναρθείσαν εν Παρισίοις σύμβασιν.

3. Δύνανται ο Υπουργός Γεωργίας ν' άπαγορεύη την έκχώρσιν εκτάσεων ως και την κοπήν ή βλάστην δένδρων μεμονωμένων ή δένδροσυστάδων και δένδροστοιχιών των όποίων ή διατήρησις επιβάλλεται προς διακονήν, διατροφήν, κατασκευήν φωλεών και καταφύγιον των πτηνών.

4. Είς το άρθρον 34 παρ. 1 του Α. Ν. 574 μετά την λέξιν «άκρίδων» προστίθενται αι λέξεις «επιβλαβών εις την γεωργικήν, κτηνοτροφικήν και κυνηγετικήν οικονομίαν θηραμάτων» Άρθρον 11.

1. Πλήν των κατά το άρθρον 17 του Νόμου 4173)1929 περί δασικού κώδικος δασοφυλάκων καθίστανται δασοφύλακες δ' τάξεως εις τους όποιους εκτός των δασικών αυτών καθηκόντων ανατίθεται ιδιαιτέρως και ή εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου.

Οί δασοφύλακες ούτοι τοποθετούμενοι κυρίως εις τους έθνικούς δρυμούς και τας κυνηγετικές περιοχάς εξομοιούνται ως προς τα περί τα δάση και την θήραν καθήκοντα και δικαιώματα αυτών προς δασοφύλακας γ' τάξεως, είναι έκτακτοι και προσλαμβάνονται επί άντιμισθία έννεακοσίων δραχμών κατά μήνα καταβαλλομένη εκ των κυνηγετικών προσόδων του κεντρικού ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας και δασών, διά μίαν διετίαν, δυναμένην ν' ανανεωθή, της άντιμισθίας αυτών δυναμένης τότε να αύξηθώ εις 1000 δραχμάς μηνιαίως.

2. Μετά διετή εϋδόκιμον ύπηρεσίαν οί δασοφύλακες δ' τάξεως δύναται να καταλάβωσι κενάς όργανικές θέσεις δασοφυλάκων γ' τάξεως.

3. Το διατιθέμενον προς άντιμισθίαν των κατά το άρθρον τουτο δασοφυλάκων δ' τάξεως χρηματικόν ποσόν επί τη βάσει του όποιου καθορίζεται κατά διετίαν ο αριθμός αυτών, δέν δύναται να υπερβή το έν τρίτον των όλικών κυνηγετικών προσόδων του κεντρικού ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας και δασών.

4. Διά Β. Διαταγμάτων εκδιδόμενοι προτάσει του Υπουργού Γεωργίας δύναται να καθορίζωνται: α) τα όργανα τουτο δασοφυλάκων δ' τάξεως μη ισχύοντες διά τούτους του νόμου ΦΜ' «περί έντοπιότητος κλπ.» τή της προσλήψεως και άπολύσεως αυτών μετά πρότασιν του άρμοδίου δασάρχου και Επιθεωρητού δασών, τή των όδοιπορικών αυτών έξόδων, καταβαλλομένων επίσης εκ των κυνηγετικών προσόδων του κεντρικού ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας και δασών, όταν διαταγή του Υπουργού Γεωργίας έξέρχωνται ούτοι της περιφερείας των.

5. Ιδιωτικοί φύλακες θήρας προσλαμβάνόμενοι ύπό κυνηγετικών σωματείων ή ύπό νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου ή δασοκτημόνων και άμειβόμενοι ύπ' αυτών, δύναται ν' άνγκυρωθώσι ύπό του Υπουργού Γεωργίας, έξιμοιούμενοι τίττε ως προς τή γορήγοντα και δικαιώματα αυτών, προς δασοφύλακας δ' τάξεως, πλήν της άντιμισθίας.

Πόροι και έξοδα.

Άρθρον 12.

1. Τα κατά την δημόσιον του παρόντος νόμου ύφιστάμενα ταμεία θήρας καταργούνται. οι δέ σκοποί οί επιδιωκόμενοι ύπ' αυτών ως και οι άρμοδιότητές των άσκούνται εφεξής ύπό των γεωργικών ταμείων των νομών. Προς επίτευξιν των σκοπών αυτών τή γεωργικά ταμεία επιχορηγούνται θναλόγως από το κεντρικόν ταμείον γεωργίας, κτηνοτροφίας και δασών.

2. Πᾶσα περιουσία καὶ μέλλουσα τυχὸν πρόσδοδος τῶν κατὰ τρεχομένων ταμείων θήρας περιέρχεται ὑπὸ ἴδιον λ)σμὸν, ἄνευ μεταβολῆς σκοποῦ, εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν, ὑπευπερχόμενον, εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν. Κατ' ἐξαιρέσιν, τὰ ἐπιπλά καὶ αὐτῶν τῶν ταμείων θήρας περιέρχονται εἰς τὰ οἰκεία δασαρχεῖα ἢ δασονομεῖα.

3. Πόροι τοῦ κεντρικοῦ ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον σκοπῶν τῶν εἶναι : α') αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παρ. 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου καταβολαὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς λήψιν κυνηγίου, β') τὰ ἐκ τῶν κυνηγετικῶν περιοχῶν τυχὸν ἔσοδα.

4. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πόροι εἰσπράττονται διὰ γραμματίου παραλαβῆς ὑπὸ τὸν γρηματικὸν λ)σμὸν ἀλληλόχρεοις (τρεχομένοι) λ)σμοὶ νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ εἰδικῶν ὑπὲρ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν.

5. Οἱ ἐκ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαρρυθμίσεως περιεργόμενοι εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν πόροι ἢ ἔσοδα ἢ περιουσίαι, ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς κυνηγετικῆς οἰκονομίας ἐν γένει ἐπιχορήγησις τοῦτου πρὸς τὰ γεωργικὰ ταμεῖα διατίθενται : α') πρὸς καταβίωξιν καὶ ἐξόντωσιν ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν κυνηγετικὴν, δασικήν, κτηνοτροφικὴν καὶ γεωργικὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν θηραμάτων, β') πρὸς τὴν μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἀγορὰν ἐκτάσεων ἢ νησιῶν ἐνθα ζῶσιν αἰγριαὶ ἢ ἄλλα σπάνια θηράματα ἢ πρὸς δημιουργίαν εἴτε φυσικῶν εἴτε τεχνικῶν ἐκτροφείων θηραμάτων ἢ πρὸς καταβολὴν ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν τυχὸν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριουμένων πρὸς τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν εἴτε κτημάτων οἰασθῆποτε φύσεως ἐντὸς τῶν πυρηνῶν τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν ἢ ἀλλοχοῦ εἴτε νησιῶν. Αἱ ἀπαλλοτριώσεις αὗται ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς ἰσχυρῶσας περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διατάξεις, γ') πρὸς καταβολὴν τῆς ὀντιμωσίας, τῶν ἰδιοποικικῶν ἐξόδων τῶν δασοκυβερνητῶν δ' ἐξέως καὶ πρὸς ἀγορὰν ὀπλισμοῦ καὶ στολῆς αὐτῶν τε καὶ τῶν λοιπῶν δασοφυλάκων, δ') πρὸς τὴν μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καταστροφῆν τῶν μὴ διὰ δημοπροσίας διατιθεμένων κυνηγετικῶν ὅπλων ἢ ἄλλων παρὰ τὸν νόμον μέσων καὶ ὀργάνων θήρας, ε') διὰ τὰς δαπάνας ἐν γένει δακτυλιδώσεως μεταναστευτικῶν πτηνῶν κατ' ἂν πράξεις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ ἑλὼν ὁρίσει, στ') διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ μεταφορικὰ διαφόρων θηραμάτων πρὸς ἐμπλουτισμὸν τῶν πυρηνῶν τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν ἢ τῶν κυνηγετικῶν περιοχῶν ἢ ἄλλων μερῶν καὶ γενικῶς διὰ πᾶσαν συναφῆ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου δαπάνην.

6. Προκειμένου νὰ λησθῇ ἀπόφασις διὰ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν θήραν ἢ γενικῶς τὰ διὰ τοῦ παρόντος ρυθμιζόμενα θέματα εἶναι ἀπαραίτητος ἡ παρουσία εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ γεωργικοῦ ταμείου τοῦ ἐκ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας προερχομένου μέλους αὐτοῦ.

Κυνηγετικὰ Σωματεῖα.

* Ἀρθρον 13.

1. Τὰ κυνηγετικὰ σωματεῖα ὑπάρχοντα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ὡς συνεργαζόμενα δὲ κυνηγετικὰ σωματεῖα ἀναγνωρίζονται ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐπιδιώκουν ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν πολιτείαν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κυνηγετικοῦ πλούτου τῆς Χώρας, τὴν προστασίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπὶ τῇ βίᾳ τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων κάρπωσιν αὐτοῦ.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναγνωρισθῶν ὡς συνεργαζόμενα κυνηγετικὰ σωματεῖα πλείονα τοῦ ἑνὸς ἐν τῇ ἑξῆς ἐκάστου δασαρχεῖου ἢ δασονομείου ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν αὐτῶν ὑπερβαίῃ τὰ χίλια, ὅποτε δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶν τόσα συνεργαζόμενα κυνηγετικὰ σωματεῖα ὅσα χιλιάδες κυνηγῶν λησιάνουν ἄδειαν κυνηγίου ἐν αὐτῇ.

3. Ἐκάστον συνεργαζόμενον κυνηγετικὸν σωματεῖον δύναται

νὰ ἰδρύσῃ παραρτήματα αὐτοῦ εἰς κωμοπόλεις ἢ χωρία ἐκτὸς τῆς ἑξῆς τοῦ τῆς περιφέρειας τοῦ καθοριζομένης κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Ἐκ τῶν ἐπτὰ μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐκάστου συνεργαζομένου κυνηγετικοῦ Σωματείου τὰ τρία διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Τῶν συνεδριάσεων δὲ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς γενικῆς συνελεύσεως δύναται νὰ μετέλῃ ὡς ὑπουργικὸς ἐπίτροπος ὁ ἀρμόδιος δασάρχης ἢ δασονόμος ἢ ἕτερος δασικὸς ὑπάλληλος ὀριζόμενος ὑπ' αὐτῶν ἢ ἄλλο πρόσωπον ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

5. Διοικητικὰ συμβούλια συνεργαζομένων κυνηγετικῶν σωματείων μὴ ἐκτελοῦντα προσηκόντως τὰ καθήκοντά των παύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὀριζούσης συγχρόνως εἴτε τὰ νέα μέλη αὐτῶν εἴτε τριμελὴ διευθύνουσιν ἐπιτροπὴν μέχρις ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως.

6. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μέλος συνεργαζομένου κυνηγετικοῦ σωματείου ὁ μὴ δυνάμενος νὰ λάβῃ ἄδειαν κυνηγίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

7. Εἰς διοικητικὰ συμβούλια συνεργαζομένου σωματείου ἀπαγορεύεται ἡ συμμετοχὴ ἀντιπροσώπων ἢ ἐμπόρων ὅπλων ἢ κυνηγετικῶν ἐν γένει εἰδῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν ἢ μελῶν τοῦ σωματείου καταδικασθέντων ἄπαξ ἐπὶ παραβάσει τῶν περὶ θήρας ἢ δασῶν διατάξεων.

8. Τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς ἐκάστου μέλους τῶν συνεργαζομένων κυνηγετικῶν σωματείων ὀρίζεται εἰς δραχμὰς τριάκοντα, ἡ δὲ ἐτήσια συνδρομὴ, καταβαλλομένη ἐφ' ἑκάστου κατ' ἔτος, ὀρίζεται εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα. κατόικων ὅμως πόλεων μικροτέρων τῶν 10.000 κατοίκων, εἰς δραχμὰς εἴκοσι. Ἐκ τῶν ἐσόδων τούτων τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον διατίθεται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν φιλοθηρατικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου σκοπῶν.

9. Ἡ γενικὴ συνέλευσις τοῦ σωματείου θύναται κατὰ τὰ κεκανονισμένα νὰ αὐξήσῃ τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς καὶ τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν τῶν μελῶν τοῦ σωματείου, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὅποτε ἡ ἐπιτροπὴ αὐξήσεις δύναται νὰ διατίθεται πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως ὀρισθέντας κυνηγετικοὺς σκοποὺς.

10. Κατὰ τὰ λοιπὰ περὶ κυνηγετικῶν σωματείων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 281(1914) καὶ αἱ ἰσχύουσαι ἐκάστοτε τροποποιήσεις τούτου ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος περὶ θήρας νόμου.

Κυνηγετικοὶ κῦνες.

* Ἀρθρον 14.

1. Τὰ συνεργαζόμενα κυνηγετικὰ σωματεῖα ὑποχρεοῦνται ὅπως χορηγῶσι εἰς τοὺς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν κυρίου κυνηγετικῶν κύνων ἐπὶ καταβολῇ δραχμῶν εἴκοσι πέντε, δελτίον ταυτότητος κυνηγετικοῦ κυνός, ἐξ ἡριθμημένου διπλοτύπου βιβλίου ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφεται τὸ γένος, ἡ ἡλικία, τὸ εἶδος, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο χαρακτηριστικὸν αὐτῶν. Τὸ δελτίον τοῦτο εἶναι ἀτομικὸν δι' ἑκάστον κῦνα, καὶ χρησιμεύει πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ κυνός. Εὐκρινῆς καὶ πρόσφατος φωτογραφία τοῦ κυνός ἐπικολλᾶται ἐπὶ τοῦ δελτίου ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ στελέχους, σφραγισμένη καὶ θεωρουμένη ὑπὸ τῆς οἰκείας ἀρχῆς τῆς ἐκδιδούσης καὶ τὴν ἄδειαν κυνηγίου τοῦ κυρίου τοῦ κυνός, ἄνευ χαρτοσημάνσεως.

2. Ἡ μεταφορὰ κυνηγετικοῦ κυνός ἄνευ δελτίου ταυτότητος τοῦτου ἀπαγορεύεται.

3. Ὁ εὐρίσκων καὶ κατακρατῶν κυνηγετικὸν κῦνα περιπλυνόμενον ὑποχρεοῦται ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀπαγορευόμεναις ποιναῖς τῆς ὑπεξαίρεσεως, ὅπως αὐθωρεῖ παραδῶση τοῦτον εἰς τὴν πλησιέστεραν ἀρχὴν ἀτυνομίας, χωροφυλακῆς, ἢ δασικῆς. τῆς ἀτυνομίας ἢ χωροφυλακῆς ὑποχρεομένης νὰ εἰδοποιῇ ἀμέσως τὸ πλησιέστερον δασικὸν ὄργανον. Ἡ δασικὴ ἢ καὶ ἄλλη ἀρχὴ παραδίδει τὸν κῦνα εἰς τὸ οἰκείον

συνεργαζόμενον κυνηγετικόν σωματεῖον τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται ὅπως φροντίζη πρὸς εὐρεσιν τοῦ κατόχου καὶ περὶ τῆς εἰς τοῦτον ἀποδόσεως τοῦ κυνός, μετὰ τὴν καταβολὴν τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀποδόσεως ἐξόδων διατροφῆς του κλπ. Ἐὰν ἐντὺς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ κυνός δὲν εὐρεθῇ ὁ κάτοχος τούτου, τὸ σωματεῖον προβαίνει εἰς τὴν διὰ δημοπρασίαν ἐνποιήσιν τοῦ κυνός, τῶν πρακτικῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἔγκρισιν ἀρχῆς τινός. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν καταβληθέντων ἐξόδων διατροφῆς κλπ. τοῦ κυνός, ἀποδίδεται εἰς τὸν κάτοχον τοῦ κυνός ἐφ' ὅσον οὗτος ἤθελε παρουσιασθῇ ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ κυνός ἄλλως εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον πλὴν τοῦ ἐνὸς τρίτου, χορηγουμένου ὡς ἀμοιβή εἰς τὸν εὐρόντα τὸν κύνα.

4. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἰσχύουσιν αἱ περὶ συλλογῆς κυνῶν ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

Δικονομία καὶ ποιναί.

*Ἀρθρον 15.

1. Πᾶς δημόσιος, δημοτικὸς καὶ κοινοτικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης πάντα τὰ ὄργανα τῆς ἐνόπλου δημοσίας δυνάμεως, αἱ ἀγροφύλακες καὶ φύλακες κυνηγίου ὑποχρεοῦνται, πᾶς δὲ πολίτης δικαιούται νὰ καταγγέλλωσι πάντα παραβάτην τῶν περὶ θήρας διατάξεων.

2. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα χωροφυλακῆς, ἀστυνομίας, ἀγρονομίας καὶ ἀγορανομίας, ὡς καὶ οἱ ἀνεγνωρισμένοι ἰδιωτικοὶ φύλακες κυνηγίου δικαιοῦνται νὰ ἐρευνῶσι πάντα κυνηγετικὸν σάκκον καὶ νὰ προβαίνωσι εἰς ἔρευναν καὶ ἔλεγχον γενικῶς τῶν κυνηγῶν, ἔχουν δὲ καὶ δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου. Δικαιοῦνται ἐπίσης προκειμένου περὶ παραβάσεως διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου νὰ κατὰσχωσι τὴν ἄδειαν κυνηγίου, τὰ ὄπλα, ὡς καὶ πάντα τὰ κυνηγετικὰ ὄργανα καὶ μέσα παρανόμου θήρας ἔτι δὲ καὶ τὰ θηράματα εἰς οἵανδήποτε κατάστασιν καὶ ἂν ταῦτα εὐρίσκονται, ἀκόμη καὶ τὰς τυχόν περιεχούσας ταῦτα χύτρας καὶ ἄλλα μαγειρικὰ εἶδη καὶ σκεύη.

*Ἀρθρον 16.

1. Τιμωρεῖται ἀνεκκλητῶς διὰ προστίμου 500—3.000 δραχμῶν ἢ διὰ κρατήσεως 10—30 ἡμερῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων πᾶς παραβάτης διατάξεως τοῦ παρόντος νόμου.

2. Τὸ ἐκ τῆς μετατροπῆς τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως εἰς χρηματικὴν τοιαύτην χρηματικὸν ποσὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ ὡς κατωτέρου τοιούτου καθοριζομένου ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου.

3. Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὁπλιταὶ τοῦ κατὰ γῆν θάλασσαν καὶ ἀέρα στρατοῦ ὡς καὶ πάντες ἐν γένει οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὑπηρέται, ἀγροφύλακες καὶ φύλακες κυνηγίου. ἐπὶ τῶν περὶ θήρας παραβάσεων τιμωροῦνται μὲ διπλάσιαν ποινὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἀρθρου καθοριζομένων τοιούτων, ὑποκείμενοι ταυτοχρόνως καὶ εἰς πειθαρχικὸν ἔλεγχον.

4. Παρανόμως φονεύων ἢ ὁπωσδήποτε παρανόμως συλλαμβάνων ἢ ἀποκτείνων ἐλάφους, αἰγάγρους, βορκάδας καὶ φασιανούς, τιμωρεῖται διὰ προστίμου 3.000—5.000 δραχμῶν καὶ ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, δι' ἑκάστον ἔλαφον 4.000 δραχμῶν, δι' ἑκάστον αἰγάγρον 3.000 δραχμῶν, δι' ἑκάστην βορκάδα 2.000 δραχμῶν, καὶ δι' ἑκάστον φασιανὸν 1.500 δραχμῶν. Τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ὄνω ἀποζημιώσεως, εἰς ὅλην τὴν βεβαιωμένην περὶ φασιανῶν, λαμβάνει ὁ μνηστὴς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

5. Ὅδηγοὶ αὐτοκινήτων ἢ ἄλλων μέσων συγκοινωνίας διὰ τῶν ὁποίων διενεργήθη τὴν νύκτα θήρα μετὰ ἢ ἄνευ φανῶν ἢ προβολέων καὶ ἐφ' ὅσον δὲν συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφόρῳ, ὅποτε

ὑπῆγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἀρθρου, θεωροῦνται συνᾶργοι ἐφ' ὅσον ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραβάσεως δὲν κατήγγειλον αὐθορμήτως τὴν πρᾶξιν.

6. Ὁ κλέπτων ἢ ἐκ προθέσεως ἀποκτείνων, ἀκροατηριάζων, ἢ δηλητηριάζων κύνας κυνηγετικοὺς ἢ θανατῶνων τοιούτους πρὸ τῶν βεβαίων ἢ ὑπόπτων ἐκδηλώσεων ἐπὶ τούτων λύσσης, τιμωρεῖται διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου καθοριζομένων ποινῶν περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας ὑποχρεοῦται δ' εἰς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ κατόχου ἐκ δισχιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον.

*Ἀρθρον 17.

1. Τὰ ὄργανα καὶ μέσα διὰ τῶν ὁποίων διενεργήθη παρανόμως θήρα ἀστέως ἐποχῆς, ὡς καὶ τὰ κυνηγετικὰ ὄπλα καὶ πυρομαχικὰ ὅταν ὁ δι' αὐτῶν κυνηγῶν στερεῖται ἄδειας κυνηγίου ἢ κυνηγεῖ εἰς ἀπηγορευμένον χρόνον καὶ γῶρον, κατὰσχονται καὶ δημεύονται πρὸς ὅφελος κατὰ μὲν τὸ ἥμισυ τοῦ δημοσίου κατὰ δὲ τὸ ἔσθρον ἥμισυ τοῦ οἰκείου συνεργαζομένου κυνηγετικοῦ σωματεῖου.

2. Ἐπίσης κατὰσχεται καὶ δημεύεται καὶ πᾶν μεταφορικὸν μέσον ὅταν δι' αὐτοῦ διενεργήται παράνομος θήρα. Προκειμένου ὅμως περὶ αὐτοκινήτου τοῦτο δύναται νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ ἐπὶ ἐγγυήσει δραχμῶν δέκα χιλιάδων κατατεθειμένων διὰ γραμματίου παρακρατήθηκες, τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως δυνάμενης νὰ διατάσῃ εἴτε τὴν δήμευσιν τοῦ αὐτοκινήτου, ὅποτε ἡ ἐγγυήσις ἐπιστρέφεται ἐν ὅλῳ μὲν ἂν τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἶναι ἀνώτερον τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν, ἐν μέρει δὲ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ποσού τούτου, εἴτε τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἄνευ δημεύσεως τοῦ αὐτοκινήτου. Ἡ ἐγγυήσις ἐπιστρέφεται ἐπίσης ἐν περιπτώσει ἀθώωσης.

3. Ἐπίσης κατὰσχεται ἡ ἄδεια κυνηγίου τοῦ παρανόμως θηρεύοντος, τούτου μὴ δυνάμενου τότε νὰ λάβῃ ἑτέραν ἢ νὰ θηρεύῃ ἐν τῷ μεταξῷ, μέχρι τῆς λήξεως τῆς κυνηγετικῆς περιόδου. ἐκτός ἂν κηρυχθῇ ἀθῶος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὅποτε ἐπιστρέφεται αὐτῷ ἡ κατασχθεῖσα ἄδεια.

4. Στερεῖται ὁπωσδήποτε τοῦ δικαιώματος θήρας διὰ χρονικὸν διάστημα ὅχι μικρότερον τῆς πενταετίας ὁ ὑπαίτιος κυνηγετικοῦ δυστυχήματος, ἀστέως πάσης ἄλλης ποινῆς, ἢ εἰς χεῖρας του δὲ τυχὼν ἄδεια κυνηγίου ἀνακαλεῖται καὶ κατὰσχεται.

5. Τὰ ἐκ παρανόμου θήρας προερχόμενα θηράματα κατὰσχονται καὶ ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἂν μὲν αὕτη εἶναι ἀθωωτική, τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀθωωθέντα, ἂν δὲ καταδικαστική, εἰσάγεται εἰς τὸ μετοχικὸν ταμεῖον τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

6. Ἡ δημοπρασία ἐπὶ τῶν κατασχόμενων θηραμάτων διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος ταῦτα ὑπαλλήλου ἐπὶ παρουσίᾳ ἀνακριτικοῦ ἢ οἰουδήποτε ἄλλου δημοσίου ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐν ἐλαφίσῃ ἐνώπιον βύο μαρτύρων, μὴ ὑποκειμένων τῶν πρακτικῶν εἰς ἔγκρισιν ἀνωτέρας τινὲς ἀρχῆς.

*Ἀρθρον 18.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφεται ἐτησίως πίστωσης μέχρις 150 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἔδρυσιν ἐκτροφῶν θηραμάτων ἢ μονίμων πάρκων. διὰ τὴν ἀγοράν, σύλληψιν καὶ μεταφορὰν διαφόρων θηραμάτων εἰς μέρη τοῦ κράτους στερούμενα τοιούτων, διὰ τὴν καταστροφήν τῶν εἰς τὴν θήραν, γεωργίαν, κτηνοτροφίαν καὶ διαπονήαν ἐπιβλαβῶν ζώων καὶ πτηνῶν καὶ ἐν γένει διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ κυνηγίου, τῆς ἐκάστοτε διαπάνης καθοριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Τελική διατάξεις

Άρθρον 19.

Μεταβατικά διατάξεις

1. Μέχρι της συγκεντρώσεως των διατ' άρθρου 12 του παρόντος νόμου προβλεπομένων πόρων, επιτρέπεται ὅπως τὸ κεντρικὸν ταμεῖον γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ θαλασσιῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν των διατ' τοῦ αὐτοῦ άρθρου σκοπῶν διαθέσῃ τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ ἐκ των λοιπῶν πόρων αὐτοῦ.

2. Κυροῦνται αἱ μέχρι της δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας γενόμεναι πρὸς ἐξόντωσιν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἀποστολαὶ χρηματικῶν ποσῶν εἰς διάφορα ταμεία θήρας ὑπὸ τοιοῦτων διαθετόντων πλεονάσματα πόρων.

3. Τὰ μέχρι της δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀνεγνωρισμένα ὡς συνεργαζόμενα κυνηγετικὰ σωματεία, ἐν τῷ ἐκείνων τὰ ὁποῖα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἤθελον ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ της δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπωλέσει τὴν ιδιότητα τοῦ συνεργαζομένου ὑποχρεοῦνται ἐντὸς της αὐτῆς ὡς ἂν προβεσθίαι νὰ παραχωρήσῃ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου τὰ καταστατικά καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῶν.

Άρθρον 20.

Καταργούμεναι διατάξεις

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 200 ἕως 214 συμπεριλαμβανομένου καὶ τὰ ἄρθρα 233 ἕως 237 συμπεριλαμβανομένου τοῦ νόμου 4173)1929 περὶ θαλασσοῦ κώδικος ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ των νόμων 5728)1932 καὶ 5785)1933 ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ ἀπὸ 316)1933 Ἀν. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως των περὶ θαλασσοῦ νόμων».

Άρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ της δημοσιεύσεώς του, πλὴν των διατάξεων των άρθρων 6 καὶ 8 ὧν ἡ ἰσχὺς ἄρχεται εὐθὺς ἀπὸ της δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Αὐγούστου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὸ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΛΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Κ. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΓΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΑΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Αὐγούστου 1939.

Ὁ ἐπὶ της Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγν. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1986. 1939

*Περὶ οὐθμίσεως ζητημάτων τῆς Πολιτικῆς καὶ Οἰκονομικῆς Ἐπιστρατεύσεως τῆς Χώρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

1. Ἡ προπαρασκευὴ των ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων μέτρων ἐνεργεῖται ἀπὸ τοῦ καιροῦ της εἰρήνης, ἡ δὲ ἐφαρμογὴ των πραγματοποιεῖται ἐν περιπτώσει κηρύξεως πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως γενικῆς ἢ μερικῆς ἢ καὶ πρὸ τούτης ἐν τῇ περιπτώσει της παραγράφου 6 τοῦ άρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1984)1939 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ὁργανώσεως της Πολιτικῆς καὶ Οἰκονομικῆς Ἐπιστρατεύσεως της Χώρας».

2. Ἡ ἐναρξίς της ἐφαρμογῆς των μέτρων τούτων διατάσσεται δι' ἀποφάσεων των ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Προέδρου της Κυβερνήσεως.

3. Ἀρμόδιαι Ὑπουργοὶ διὰ τὴν πρόκλησιν Β. Διαταγμάτων ἢ ἐκδοσιν ἀποφάσεων πρὸς ἐφαρμογὴν των διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι οἱ προβλεπόμενοι ὑπὸ των άρθρων 10—13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1984)1939 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ὁργανώσεως της Πολιτικῆς καὶ Οἰκονομικῆς Ἐπιστρατεύσεως της Χώρας».

Άρθρον 2.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ διαφυλαχθῇ εἰς τὸ Κράτος τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα της προμηθείας ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ ὠρισμένων κατηγοριῶν προϊόντων πρώτων ὑλῶν, ὑλικῶν, τροφίμων κλπ. καὶ της διαθέσεως των διὰ τὰς ἀνάγκας της Χώρας.

2. Δύνανται νὰ ἐξουσιοδοτῶνται οἱ ἀρμόδιαι Ὑπουργοὶ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὅπως ἀναθέτωσιν εἰς Οἰκονομικοὺς Ὁργανισμοὺς Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου τὴν διὰ λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου διαχειρίσιν ὠρισμένων κατηγοριῶν προϊόντων, πρώτων ὑλῶν, ὑλικῶν, τροφίμων κλπ. ἐξασφαλίζομένων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ καὶ τὴν ἐν γένει μέριμναν της παραλαβῆς, πληρωμῆς, ἀσφαλίσεως ἐναντι οἰωνοθήποτε κινδύνων μεταφορᾶς, ἀποθήκευσεως καὶ διαθέσεως των διὰ τὰς ἐν γένει ἀνάγκας της χώρας κατὰ τὰς ὑποδείξεις των οἰκείων Κρατικῶν Ἀρχῶν.

3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν των διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιτρέπεται ὅπως συνάψωσι συμβάσεις μεταξὺ των ἀρμοδίων Ὑπουργῶν καὶ των ἀνωτέρω Οἰκονομικῶν Ὁργανισμῶν. Αἱ συμβάσεις αὗται πρέπει νὰ προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ των Οἰκονομικῶν.

4. Ἀπαται αἱ δαπάναι ἐκ της ἐν γένει διαχειρίσεως των ἀνωτέρω εἰδῶν θὰ βαρύνωσι τὴν τιμὴν της διαθέσεως των. Οὐδεμίαν δαπάνην θὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ Δημόσιον.

Άρθρον 3.

1. Δι' ἀποφάσεων των ἀρμοδίων Ὑπουργῶν δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται, βιομήχανοι, παραγωγοὶ, ἔμποροι, θεματοφύλακες καὶ γενικῶς καθ' οἰονδήποτε τρόπον κατόχοι πρώτων ὑλῶν, ὑλικῶν, προϊόντων, τροφίμων κλπ. ὅπως ὑποβάλλωσιν εἰς τὰς ἀρμοδίας Δημοσίας ἀρχὰς δηλώσεις περὶ των παρ' αὐτῶν παραγομένων ἢ κατεχομένων εἰδῶν.

2. Κατόπιν ἀποφάσεων των ἀρμοδίων Ὑπουργῶν δύνανται

*Ἀναδημοσιεύεται ὡς δημοσιευθεῖς ἐσφαλμένως εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 408 (τεύχος Α') της 27 Σεπτεμβρίου ἐ. ε. φύλλον της Ἐφημερίδας της Κυβερνήσεως.

να χαρακτηρίζονται ως αὐτοδικαίως δεσμευσμένοι πρῶτοι ὕ-
λαι, ὑλικά, προϊόντα, τρόφιμα κλπ. κατεχόμενα καθ' οἷον
δήποτε τρόπον ὑπὸ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, περὶ ὧν τὸ
προηγούμενον ἐδάφιον, καὶ νὰ ἀναστέλληται ἐπὶ ὀρισμένον
χρόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως τῶν. Οἱ κάτο-
χοι τῶν εἰδῶν ὀφείλουσιν νὰ ὑποβάλωσι δηλώσεις εἰς τὰς
ἀρμοδίας Δημοσίας ἀρχὰς περὶ τῶν παρ' αὐτῶν κατεχομέ-
νων καὶ παρ' αὐτοῖς δεσμευομένων ποσοτήτων καὶ νὰ διαφυ-
λάττωσι τὰ εἶδη ἐν καλῇ καταστάσει, χωρὶς νὰ ἔχωσι τὸ δι-
καίωμα τῆς μεταφοράς, μεταποιήσεως ἢ καθ' οἷον δήποτε τρέ-
πον ἀπαλλοτριώσεως τῶν ὑπέχοντες δ' ἐν παραβάσει τὰς εὐ-
θύνας θεματοφύλακος.

3. Τὰ οὕτω δεσμευόμενα εἶδη διατίθενται ὑποχρεωτικῶς
κατόπιν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων Δημοσίων Ἀρχῶν, διὰ τὰς
ἐν γένει ἀνάγκας τῆς Χώρας. Οἱ δικαιοῦχοι ἀποζημιῶνται
μὲ τὸ τίμημα τῶν οὕτω διατιθεμένων προϊόντων, οὐδεμιᾶς
ἄλλης ἀξιώσεως τῶν ἀνυγωνιζομένων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων
Ἱπουργῶν καὶ τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Γεωργίας διατάσσεται ἡ
ὑποχρεωτικὴ συγκέντρωσις ὀρισμένων γεωργικῶν καὶ κτηνο-
τροφικῶν προϊόντων ἀνατιθεμένη εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ὀρ-
γανισμοὺς περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Νό-
μου.

2. Διατασσόμενης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου, οἱ παραγω-
γοὶ ὀφείλουσιν νὰ παραδίδωσιν ὑποχρεωτικῶς τὰ παρ' αὐτῶν
παραγόμενα προϊόντα πλὴν τῶν ποσοτήτων τὰς ὁποίας θὰ ἐ-
πιτραπῇ νὰ διατηρήσωσι διὰ τὰς ἰδίας τῶν ἀνάγκας εἰς τὰ
πρὸς τὸ ὅριον ὀρισθησέμενα ὅργανα.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ παρέκκλισιν τῆς ἰσχύουσης Νο-
μοθεσίας καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀπ'
εὐθείας ἐκμετάλλευσιν δημοσίων δασῶν ὑπὸ τῶν Πολιτι-
κῶν ἢ Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν.

2. Τὰ οὕτω λαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα θὰ διατίθενται
διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνέπλων δυνάμεων ἢ διὰ τὰς ἀνάγκας
τοῦ πληθυσμοῦ καθ' ὅν τρόπον θὰ ὀρίζωσιν κοινὰ ἀποφάσεις
τῶν ἀρμοδίων Ἱπουργῶν καὶ τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων Ἱ-
πουργῶν :

α) Συγκροτῶνται ἐφοδιαστικαὶ Ἱπηρεσίαι διὰ τὰς ἀνάγ-
κας τῆς Χώρας, καθορίζονται ἡ σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ
τῶν καὶ οἱ τόποι ἐγκαταστάσεώς των καὶ γενικῶς ρυθμίζη-
ται ἡ ἀποστολὴ των καὶ ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας των.

β) Ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἐπισιτισμοῦ κατὰ περι-
χὰς εἰς Ἐπιτροπὰς καθοριζομένης τῆς συνθέσεώς των καὶ
τῆς ἀρμοδιότητος των. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ἀποτελοῦσιν Δημο-
σίαν Ἱπηρεσίαν, δύνανται νὰ συγκροτῶνται ἀπὸ Ἀξιωματικούς,
Δημοσίους Ἱπαλλήλους, Δικαστικοὺς λειτουργοὺς. Ἱπαλλή-
λους Ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου καὶ ἰδιώτας.

Ἡ συμμερφοῦς πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἱπουργῶν καὶ
ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς ταύτας εἶναι ὑποχρεωτικὴ.
Τὰ ἐξ ἰδιωτῶν μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν ὑπέχουσι τὰς εὐθύ-
νας Δημοσίων Ἱπαλλήλων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας
τῶν.

2. Ἡ ὅλη ὁργάνωσις ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν ὅσων προη-
γουμένων ἐδαφίων πραγματοποιεῖται ἀνευ δημιουργίας νέων
θέσεων. Οἱ συμμετέχοντες δημοῖσι ὑπάλληλοι ἢ Δικαστικοὶ
λειτουργοὶ ἢ Ἱπάλληλοι Ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου εἴτε

θὰ λαμβάνονται ἐξ ἀποσπάσεως, ὡς προβλεπεί τὸ ἄρθρον 9ον
τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1984)1939 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ὁργανώσεως
τῆς Π. Λιτικῆς καὶ Οἰκονομικῆς Ἐπιστρατεύσεως τῆς Χώ-
ρας», εἴτε θὰ ἐκτελῶσι τὰς ἀνωτέρω προβλεπομένας ὑπηρε-
σίας ἢ ἐργασίας, χωρὶς ν' ἀπαλλάσσονται τῆς κυρίας ὑπη-
ρεσίας τῶν.

3. Αἱ ὑπηρεσίαι ἢ ἐργασίαι αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ πα-
ρόντος ἄρθρου προσφέρονται κατ' ἀρχὴν τιμητικῶς καὶ δὲν
δίδουν δικαίωμα εἰς ἀποζημιώσεις. Ἐπιτρέπεται ὅμως, ὅπως
διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων Ἱπουργῶν καὶ τοῦ Ἱ-
πουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται ἀποζημιώσεις εἰς
πρόσωπα χρησιμοποιούμενα εἰς ὀρισμένας ὑπηρεσίας ἢ ἐργα-
σίας προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου. Αἱ οὕτω καθο-
ριζόμεναι ἀποζημιώσεις δὲν βαρύνουσι τὸν Προϋπολογισμόν
τοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ τὴν τιμὴν τῶν προϊόντων καταβαλλόμε-
ναι ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ὀργανισμῶν, περὶ ὧν προβλέπει τὸ
ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων Ἱπουρ-
γῶν καὶ τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διατάσσονται ἐπιτά-
ξεις πρὸς ἰκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
καὶ χρησιμοποίησιν γενικῶς διὰ δημοσίαν καὶ κοινωνικὴν ἀ-
νάγκην.

2. Αἱ ἐπιτάξεις λαμβάνονται ὑπὸ εὐρυτάτην ἔννοιαν καὶ πε-
ριλαμβάνουσι γενικῶς τὴν ἰδιοκτησίαν ἢ τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν
ἀγαθῶν κινητῶν ἢ ἀκινήτων, τῶν βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν
ἐπιχειρήσεων καὶ ἐγκαταστάσεων ἐν γένει, τῶν διπλωμάτων εὐ-
ρεσιτεχνίας, τῶν ἀδειῶν ἐκμεταλλεύσεως καὶ τῶν προσωπικῶν
ὑπηρεσιῶν πάσης φύσεως.

3. Διὰ Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων
Ἱπουργῶν καὶ τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ
καθορίζωνται τὰ ἀντικείμενα ἐν γένει καὶ τὰ πρόσωπα ἅτινα
θὰ ὑπόκεινται εἰς ἐπιτάξεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
παρόντος Νόμου, ὁ τρόπος καθ' ὅν θὰ ἐνεργῶνται
αἱ ἐπιτάξεις, αἱ Ἀρχαὶ εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἐπιτρέ-
πηται νὰ μεταδιελέγῃται τὸ δικαίωμα τοῦ διατάσσειν ἐπι-
τάξεις ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων Ἱπουργῶν, αἱ Ἀρχαί, ἢ αἱ
Ἐπιτροπαὶ εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἀνατίθεται ἡ ἐνέργεια τῶν ἐπι-
τάξεων ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία ἐν γένει καθ' ἣν θὰ γίνη-
ται ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ἀποζημιώ-
σεων αἱ Ἀρχαὶ ἢ αἱ Ἐπιτροπαὶ αἱ ὁποῖαι ἐὰν εἶναι ἀρμόδιαι
διὰ νὰ καθορίζουν ὀριστικῶς, τὰ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν δι-
καιούχων τῶν ἐπιτασσόμενων, τὰ ἀντικείμενα καὶ τὰ πρόσωπα
ἅτινα θὰ ἐξαιρῶνται τῶν ἐπιτάξεων, οἱ Ὀργανισμοὶ ἢ αἱ Ἱ-
πηρεσίαι αἵτινες θὰ παραλαμβάνουσι καὶ διαχειρίζονται τὰ
ἐπιτασσόμενα ἀντικείμενα ἢ θὰ ἐπιφορτίζονται μὲ τὴν ἐκμε-
τάλλευσιν τῶν ἐπιτασσόμενων ἐπιχειρήσεων ἢ τῆς προσωπι-
κῆς ἐργασίας, ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα πληρωμῆς τῶν ἐπιτασσο-
μένων καὶ γενικῶς πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι πρὸς ἐφαρμογὴν
τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Διὰ τῶν ἰδίων Β. Διαταγμάτων δύνανται νὰ καθορισθῇ
ὅπως διατάξεις τοῦ Κώδικος «περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτι-
κῶν εἰσφορῶν καὶ νυλώσεων, ἰσχύουσι, τροποποιεῖσθαι καὶ
συμπληροῦνται, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιτάξεων τῶν διατασσόμενων
ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ἱπουργῶν καὶ Πολιτικῶν Ἀρχῶν.

5. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω Β. Διαταγ-
μάτων καθορίζωνται αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς θὰ μετατρέπων-
ται αἱ ἐπιτάξεις ἀκινήτων καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων
εἰς μισθώσεις δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνιῶν καὶ ἀνευ τῶν ἐν
τῇ λογιστικῇ Νόμῳ περιορισμῶν, ὡς καὶ αἱ γενικοὶ ὅροι βάσει
τῶν ὁποίων θὰ κανονίζωνται τὰ καταβαλλόμενα μισθώματα.

6. Ἡ παραλαβὴ, πληρωμὴ καὶ ἐν γένει διαχειρίσεις τῶν
ἐπιτασσόμενων δύνανται ν' ἀνατίθεται εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς

Ὁργανισμοὺς τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

7. Τὰ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ἐπιτάξεων ἐξακολουθοῦσι νὰ διέπονται ὑπὸ τοῦ Κώδικος περὶ Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν εἰσφορῶν καὶ Ναυλώσεων, ὡς οὗτος ἐκαστοτε ἔχει.

8. Αἱ παρὰ τῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορικῶν Ἀρχῶν ἐνεργούμεναι ἐπιτάξεις εἶναι ἐπικρατέστεραι πάσης ἄλλης ἐπιτάξεως ἐκτελουμένης παρ' οἰασδήποτε Ἀρχῆς, δικαιομένης νὰ ἐκτελέσῃ παραιοῖας ἐπιτάξεις.

9. Ἐκαστος τῶν Ὑπουργῶν —πλὴν τῶν Ὑπουργῶν τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείων καὶ τοῦ τῆς Ἑμπορικῆς Ναυτιλίας— διὰ νὰ διατάσῃ ἐπιτάξεις πρέπει νὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδότησιν τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Ἀνεφοδιασμοῦ, τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1984)1939 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ὁργανώσεως τῆς Πολιτικῆς καὶ Οἰκονομικῆς Ἐπιστρατεύσεως τῆς Χώρας».

10. Τὸ δικαίωμα τοῦ διατάσσειν ἐπιτάξεις παρ' ἐκάστου τῶν Ὑπουργῶν—πλὴν τῶν Ὑπουργῶν τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείων καὶ τοῦ τῆς Ἑμπορικῆς Ναυτιλίας—περιορίζεται εἰς τὰ εἶδη μόνον ἐκείνα δι' ἃ ἔχει ἀρμοδιότητα συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ ὑπαίτιοι παραβάσεων τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 (παράγρ. 2) τοῦ παρόντος Νόμου τιμωροῦνται διὰ φυλάκισις μέχρι δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν.

Ἐν ὑποτροπῇ οἱ ἔνοχοι τιμωροῦνται διὰ φυλάκισις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμῶν.

2. Οἱ ὑπαίτιοι παραβάσεων τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 (ἐδάφιον β') τοῦ παρόντος Νόμου τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἐνὸς ἐτους καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρις εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχμῶν. Οὗτοι ἐφ' ὅσον τυγχάνωσι δημόσιοι, δημοτικοὶ ἢ ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι τιμωροῦνται καὶ πειθαρχικῶς κατὰ τὰς εἰδικὰς εἰς τὴν ιδιότητα αὐτῶν πειθαρχικὰς διατάξεις, μὲ ποινὴν θανατέντην νὰ φθάσῃ μέχρις ὀριστικῆς ἀπολύσεως.

Ἐν ὑποτροπῇ οἱ ἔνοχοι τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἐτους καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς τοῦ παρόντος ἐδαφίου ὑπόκεινται καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐπιτάξεων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 7 (ἐδάφ. 3) τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Οἱ ἀρνούμενοι ἢ δυστροποῦντες νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διαταγὰς τῶν ἐπιτασσουσῶν Ἀρχῶν ἢ Ἐπιτροπῶν ἢ παρεβάλλοντες ἐμπόδια εἰς τὰς Ἀρχὰς ἢ Ἐπιτροπὰς ἢ ἀποκρύπτοντες τὰ ἐπιτασσόμενα εἶδη ἢ ἀντικαθιστῶντες ταῦτα δι' ἄλλων κατωτέρας ποιότητος ἢ φθείροντες τὰ ἐπιτασσόμενα ἢ ἐγκαταλείποντες τὰς ἐργασίας δι' ἃς ἐπετάχθησαν καὶ γενικῶς οἱ ὑπαίτιοι παραβάσεων τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος Νόμου τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν (500.000).

4. Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμεναι ποινὴ ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐπὶ τῇ μηνύσει τῶν ἀρμοδίων Κρατικῶν Ἀρχῶν ἢ Ἐπιτροπῶν πρὸς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελεὰ ὑποχρεούμενον ὅπως εἰς τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ δέκα ἡμέρας εἰσάγῃ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοὺς μνηνομένους δι' αὐτὴν εὐθείας κλήσεως. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν εἶναι τελεσίδικαι· εἰς οὐδὲν ὑποκείμεναι ἐνδίκῳ μέσον.

5. Κατὰ τὴν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται ὅπως, διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν παραβάσεων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ παρὸν ἄρθρον, καταστῶσιν ἀρμόδια τὰ Στρατοδικεῖα ἢ Ναυτοδικεῖα, οἰσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ παραβάτης.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διατάσσεται ἡ ἐκτύπωσις βελτίων καὶ ἐντύπων, ἀπαιρητήτων διὰ τὴν προπαρασκευὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἀποστολῶν τῶν Ὑπουργείων ὡς καὶ τῶν περιφερειακῶν Ἀρχῶν εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1984)1939 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ὁργανώσεως τῆς Πολιτικῆς καὶ Οἰκονομικῆς Ἐπιστρατεύσεως τῆς Χώρας».

Αἱ σχετικαὶ δαπάναι θὰ βαρύνωσι τὸν τακτικὸν προϋπολογισμὸν τῶν Ὑπουργείων, αἱ δὲ σχετικαὶ ἐργασίαι δύνανται νὰ γίνωνται καὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

2. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου κανονισθῶσιν δι' ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

3. Ἀναλόγως τῷ περιεχομένῳ των ἐπιτρέπεται, ὅπως τινὲς τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων ἀποφάσεων, μὴ δημοσιεύωνται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἢ μὴ ἀνακοινῶνται διὰ δημοσίας καὶ οἰονδήποτε τρόπον ἀνακοινώσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἐπιδίδωνται εἰς τοὺς ὑποχρέους πρὸς συμμόρφωσιν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, διὰ Κρατικῶν Ὁργάνων ἢ Ὁργάνων Ὁργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ